

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

P. n. volilci stolnega mesta Ljubljana!

Na shodu narodnih volilcev, vršivšem se dne 9. t. m., vzprejeta so bila po nasvetu podpisanega volilnega odbora za letošnje dopolnilne volitve v mestni zastop soglasno sledeča gg. kandidata:

Za I. volilni razred,

ki voli v petek dne 21. t. m.:

dr. vit. Bleiweis-Trsteniški Karl, primarij in posestnik.

Petričič Vaso, posestnik, trgovec in podžupan.

Narodni volilci! Bodite složni in izkažite soglasno svoje zaupanje tema izkušeniima, vestnima in odločno narodnima možema!

V Ljubljani, dne 14. aprila 1893.

Narodni volilni odbor.

Deželni zbor kranjski.

VI. seja dne 20. aprila 1893. leta.

Danes zbrali so se zopet poslanci vojvodine Kranjske, da nadaljujejo zasedanje, katero se je pretrgalo s peto sejo deželnega zbora lansko jesen.

Mej tem časom vršila se je znamenita sprememba v vrhovnem vodstvu deželne vlade, in to daje deželnemu zboru kranjskemu nekako novo lice. Odstopil je velezaslužni deželni predsednik, rojak slovenski, baron Winkler in kot začasni voditelj deželne vlade zasedel je njegovo mesto dvorni svetnik baron Hein, ki se je danes prvič predstavil deželnemu zboru.

Sicer pa ni imel deželni zbor nič novega, kar bi bilo vzbujalo posebno pozornost. Odsotnih je bilo nekoliko poslancev, ki so svojo nenavzočnost opravičili in se je nekaterim dovolil dopust za nekoliko časa.

Ob 1/2 11. uri odprl dež. glavar g. Detela sejo, konstatujoč, da je navzočih dovolj poslancev

za sklepčnost deželnega zbora. Pozdravlja gospode deželne poslance in pravi, da mu je čast predstaviti novega voditelja deželne vlade, dvornega svetnika barona Heina. (Poslanci ustanejo s sedežev.) Pozdravlja ga in ga prosi, da blagovoli podpirati deželni zbor in delati za blagor dežele kranjske. Izreka željo, da bi delovanje novega načelnika deželne vlade bilo na korist kranjski deželi.

Voditelj deželne vlade, dvorni svetnik baron Hein, govoreč nemški pravi: Z najvišjim cesarskim odlokom z dne 7. oktobra 1892. l. pozvan, da prevzamem vodstvo deželne vlade kranjske mi je prijetna naloga, da prisrčno pozdravim zbrane gospode poslance vojvodine kranjske. Gospodje poslanci naj bodo preverjeni, da bodem vsikdar kolikor le mogoče podpiral njihove sklepe. Potem nadaljujoč slovenski, rekel je doslovno: V imenu cesarske vlade v seji pričujoče gospode deželne poslance prav prijazno pozdravljajoč se usojam zagotavljati, da bode vsikdar korist in blagor dežele kranjske cilj in konec politične uprave, njena podlaga pa pravičnost in objektivnost (Odobranje) in da si bodem zmirom prizadeval, da se bode skladnost mej avtonomnim oblastvom in cesarsko vlado zvrševala. Dovolite še, da se zahvaljujem prečastitemu gospodu deželnemu glavarju za prijazne besede, s katerimi me je visoki zbornici predstavil. Kontuje svoj nagovor nemški, dostavil je, da mu bode skrb vzdržati harmonijo mej deželno avtonomijo in državno oblastjo.

Deželni glavar g. Detela odgovori potem, da bodo dežela kranjska in njeni prebivalci gotovo hvaležni za objektivno postopanje, katero je obljubil voditelj deželne vlade. S toplimi besedami spominjal se je potem deželni glavar bivšega deželnega predsednika barona Andreja Winklerja. Njegovo delovanje zapisano je v srci vsega slovenskega naroda. Postavil si je časten spomenik v deželnem zakoniku. Bil je prijazen z vsakomur in si pridobil splošne simpatije. Zbornica bode gotovo odobrila, da se mu izreče prisrčna zahvala deželnega zbora za njegovo mnogoletno uspešno in pravično delovanje. Zato prosi deželni glavar, naj se ga pooblasti, da to naznani bivšemu deželnemu predsed-

niku baronu Andreju Winklerju. V znak pritrjevanja ustanejo poslanci s sedežev z dobro-klici.

Potem se je prestopilo na dnevni red in se je najprej prečital in odobril zapisnik pete seje deželnega zbora z dné 27. septembra 1892. l.

Deželni glavar predstavi potem vladnega zastopnika gosp. okrajnega komisarja Laschana vit. Moorlandskega.

Dovolil se dopust nekaterim poslancem, in sicer poslancema grofoma Auersperg zaradi smrti gospe matere, grofice Auerspergove, posl. župniku Mesarju zaradi bolehnosti na nedoločen čas in posl. Žitniku za pet dni.

Poročili deželnega odbora o podporah za šolske zgradbe in gledé dovoljenja pokojnin začasnim okrožnim zdravnikom izročita se finančnemu odseku. Vladna predloga z načrtom lovskega zakona in z načrtom zakona o potrebščinah za potrdbo in zaprigo stražnega osebja, postavljenega v varstvo zemljedeljstva, dalje poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži načrt zakona gledé plačevanja stroškov za straže pri živinskih kužnih boleznih; poročilo, s katerim se predlaga prenašeni načrt zakona o zagradbi hudournika Pišence pri Kranjski Gori; poročilo o trtni uši na Kranjskem in poročilo o izvršitvi sklepov deželnega zbora z dné 24. novembra 1890. l. (XIV. seja) in 15. marca 1892. l. (IV. seja) točka II. k marg. št. 35 § 3. letnega poročila l. 1890/91. z načrtom novele k zakonu z dné 26. oktobra 1887. l., dež. z. št. 2 1888. l. (agrarski zakon) izroče se upravnemu odseku.

Potem se je vršila volitev odseka, ki bode pretresal poročilo o delovanju deželnega odbora za dobo od 1. januarja do konca decembra 1892. l.

Oddanih je bilo 26 glasov in so izvoljeni poslanci gg.: župan Grasselli, pl. Langer, Klein, Lavrenčič, Ogorelec, Stegnar, baron Wurzbach. Odsek se je koj mej sejo konstituiral in volil načelnikom g. Grassellija in njegovim namestnikom g. pl. Langerja.

Razne došle peticije izročile so se dotičnim odsekom in se je potem sklenila seja ob 1/2 12. uri.

Prihodnja seja bode v torek dné 25. t. m.

LISTEK.

Gostilna ob veliki cesti.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)
(Dalje.)

— Eh, Akim, Akim! Ti zdaj nam mužikom nisi brat, naj reko kar hočejo — in tudi ona ti ni sestra.
— In kako, da ona ni meni sestra?
— Glej čemu — rekel je in pokazal Akimu njegovo brado, katero je na ljubav svoji nevesti začel striči — popolnoma obriti je ni hotel. . . Akim povesil je glavo, starec pa se je obrnil, zapel krili svoje na rami raztrgane suknje in odšel majaj z glavo.

Dà; večkrat se je zamislil, stokal in vzdihoval Akim. . . A ljubezen njegova do prijetne žene se ni zmanjšala; ponašal se je ž njo — sosebno kedar jo je primerjal, ne rečem z drugimi ženskami ali s svojo prejšnjo ženo, s katero so ga omožili v šestnajstem letu — temveč z drugimi dvorskimi devojčkami, češ, glejte, kakšno ptičico smo ujeli! . . . Najmanjša ljubezen njena zadovoljevala ga je jako. . . Kaj to, je mislil, navadi se in oživi. . . Poleg tega se je vedla jako dobro, in nihče ni mogel reči o njej zle besede.

Tako je minilo nekaj let. Dunjaša je v istini končala s tem, da se je privadila svojemu življenju. — Akim navezaval se je čim bolj se je staral, tem bolj na njo in ji zaupal; tovarišice njene, katere se niso omožile z mužiki, trpele so krvavo silo, ali so bedstvovale ali prišle v slabe roke. . . Akim pa je bogatel in bogatel. Vse mu je šlo izpod rok — sreča ga je spremljala, le nekaj ga je žalostilo: otrok mu Bog ni dal. Dunjaša prestopila je že 25. leto, vsi so jo že začeli nazivati Avdotjo Arefjevno. Dobra gospodinja vender ni postala, a dom svoj je ljubila, skrbela za živež, nadzorovala delavke. . . Res, delala je vse kar si bodi — pazila le ni, kakor bi sledilo, na čistoto in red. V glavni sobi gostilne vstric sliki Akima je visela njena slika naslikana z oljnatimi barvami, katero je sama naročila pri domačem slikarji, sinu dijakonovem. — Predstavljena je bila v belem krilu, žoltem shawlu s šestimi nitmi velikih biservov na vratu, z dolgimi uhanj v ušesih in prstani na vsakem prstu. — Spoznati jo je bilo možno — dasi jo je slikar naslikal preveč debelo in rdečo — tudi oči ji je napravil mesto sivih črne in nekoliko škilaste. . . Akim se mu ni povsem posrečil — bil je nekako zelo teman — à la Rembrandt — tako, da je neki tujec nekda pristopil, gledal in le nekoliko zamr-

mral. Oblaciti jela se je Avdotja precej nebržno; ogrnila je veliko ruto preko ram — in obleka pod njo je kar visela: lenoba jo je prevzela, ona vzdihajoča, vela, sanjarska lenoba, h kateri je preveč nagnjen ruski človek, osobito kedar je njegov obstanek zagotovljen. . .

Poleg vsega tega je uspevala stvar Akima in njegove žene jako dobro — živela sta v miru in slula za primerna soproga. A kakor veverica, katera si čisti nos uprav takrat ko strelec meri na ujo, tako človek ne sluti svoje nesreče — in najedenkrat udrè se, kakor na ledu. . .

Nekega jesenskega večera se je ustavil v gostilni Akimovi kupec s krasnim tovorom. Po raznih okolnih potih je šel iz Moskve v Harkov z dvema naloženima kibitkama. Bil je jeden iz onih krošnjarjev, katerih pomeščiki in osobito pomeščikov žene in hčere pričakujejo včasih s tako veliko nestrpnostjo. Stem krošnjarjem, že postarnim možem, hodila sta dva tovariša, ali pravilneje, dva delavca — jeden blede, suh in grbast, drugi mlad, prijeten, ljubezniv mladeneč 20tih let. Naročili so si večerjo, potem sedli so za čaj. Krošnjar je prosil gospodarja in gospodinja, da pijeta ž njimi čašico — gospodarja nista odrekla. (Dalje prih.)

Gospod Muhr pa nikakor ne navaja teh ostrih napadov in „nenavadnih sredstev“, katera se bajé proti njemu uporabljajo.

To pa je jako žalostno že radi zgodovinske resnice, katera loči napad od brambre.

Glede predbacivanja rušenja blejskega miru pa se mora temu nasproti konstatovati kot resnica sledeče:

Prvič: iz pradavnih časov obstoječi status quo na blejskem jezeru, drugič: nenadno zahtevanje gospoda Muhr-a, da se ta v njegovo korist spremeni, tretjič: da se je na ta status quo oslajal nekaljeni prijateljski sporazum mej Blejci in njim.

Kdo je toraj rušil dobri sporazum? On ki dosednji dejanski in pravilni status quo na jezeru nenadoma zanikuje, ali pa Blejci, ki so napadeni, in so prisiljeni, da se branijo?

Govorimo pristo: Gospod Muhr kot blejski grajščak nima najmanjše škode, ako se vozi po jezeru, kakor po javni vodi, temveč mu služi to celó v korist, ker s tem, da se jezero s čolni oživlja, množi se blagostanje letovišča, kar je za njega kot največjega posestnika na Bledu gotovo največje vrednosti.

Z oddajo čolničev in z kopališči se pa do sedaj še ni nobeden grajščak pečal. Še-le gospod Muhr prišel je iskati v tej obrti nov vir prihodkov za grajščino. Posestniki plitvic so in bodo prevažali romarje, posestniki vil imeli so v svojo zabavo po jedeh ali več čolnov, in gostilničarji imeli so nekoliko čolnov za svoje goste.

Obrtno se pa z oddajo čolnov ni nihče pečal izvzemši g. Muhra.

Konkurence toraj v istini ni nikake, a ipak tudi s tem dejanskim položajem ni zadovoljen gosp. Muhr, kar mu odteguje nekoliko malenkostnega zaslužka. On to sam prizna v svojem pojasnilu, v katerem trdi, da mu gre le za vožnjo z čolni s podladjem, ker je dal napraviti precejšnje število čolnov s podladjem. Jednako je z kopanjem v jezeru.

On ima lepo kopališče, in ker imajo tudi posamezni posestniki vil male kopelji, vzbudila se je v njemu zavist; kajti le tako se zamore umeti njegova prepoved, s katero je zaukazal o svojem času svojemu oskrbniku, naj posameznim posestnikom vil opomni, da jim on le za njih osebo in njih rodbino dovoli kopati se v njih lastnih kopeljih, nikakor pa ne dopušča tega tudi njihovim sorodnikom in prijateljem.

Povod gospod Muhrova sedanjega postopanja toraj ni želja povzdige prekrasnega letovišča, temveč „poviksanje grajščinske rente“, kar samo na sebi sicer ni nelep prizadevanje, in toraj tudi resnično ni potrebovalo nikakega moralnega pocukranja.

Ne grajščak, temveč obrtnik meni, da preti nevarnost njegovemu dobičku vsled mogoče nikakor pa še ne nastale konkurence v oddaji čolnov in kopelji.

Ko bi bila tu konkurenca že nastala, znašala bi vsled tega gospod Muhru provzročena škoda tako malo, da bi se smelo z vso pravico vprašati, so-li ti vinarji vredni, da se dvigne radi njih vihar, kakor ga je provzročil gospod Muhr na Bledu? In se-li pravi to delati na povzdigo letovišča? Saj gospod Muhr celo jasno preti, da je njemu prosto prepovedati dostop k grajščini in v grajščinski gojzdi. Te nade so zares mične in zopet in zopet moramo vsled njih obžalovati, da je kranjska dežela svoječasnó zamudila zabraniti pridobitev Bleške grajščine po zasobniku, toda nikogar še ne morejo k temu pripraviti, da bi vzprejel to, kar je užival skozi stoletja brezplačno, kot milost — proti plačilu.

Gospod Muhr naj nikari ne govori o tem, da bo pobral rokovico, katero smo mu tako nagajivo pred noge vrgli. Bled je bil miren v posesti svojih pravic in prostosti in pri tem imeli so se vsi, tudi gosp. Muhr prav dobro. Hkrati domislil si je ta mir skaliti in se proglasiti jedinim privilegovanim na Bledu.

Kdo je torej napovedal boj? Gospod Muhr naj pa tudi o tem ne govori, da nismo hoteli vzprejeti njegove prostovoljno k mirnemu pogajanju podane roke.

Kajti vsled njegove vloge na c. kr. okrajno glavarstvo, katere omenja v svojem pojasnilu, vršit se je na povabilo gospoda okrajnega glavarja dne 15. aprila ob 9. dopoldne pogovor jezerskih interesentov pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Radovljici, pri katerem se je so-glasno sklenilo, drage volje in mirnim potom pogajati se z gospodom Muhrom, in se je dal ta sklep tudi na zapisnik.

Toda istega dne izšel je v „Laibacher Zeitung“ in „Slov. Narodu“ gosp. A. Muhrov članek: „Bleško jezero“, ki je vse prej, le ne spravljiv.

Gospod Muhr noče ničesar drugega, kakor odstranitev proste vožnje in sploh proste porabe jezera, da bi ponehalo sedanje razmerje na jezeru in da bi vsi brezvoljno priznali njegove zahteve.

Da bi se pa te zahteve vjemale z njegovimi glasno prononciranimi moralnimi obvezami, poskušal je on svetu dokazati, da njega tako miroljubnega in spravoželjnega napadamo in preganjamo — in da so njegovi nasprotniki — zoperniki in sovražniki celó privatni lasti.

Takó se konča jeremijada, katero je poslal gosp. Muhr v svet „v pojasnilo“, da bi samega sebe opral, nasprotnike pa umazal.

Na to zadnjo obdolžitev odgovarjati bi bilo odveč.

Svet ima sedaj dovolj pojasnil, lahko bo sodil, kateri boj je bolj časten, oni za groše od ladij in krajcarje od kopeli ali oni za prostost „bisera kranjske dežele“ in kateri bojni način je primernejši, naš, ali oni g. Muhra.

Občinsko predstojništvo na Bledu,
dne 17. aprila 1893.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Deželni odbor imenoval je gospoda dra. Ivana Vovesa okrožnim zdravnikom v Radovljici.

— (Društvo „Pravnik“.) Opozarjamo še jedenkrat na današnji društveni večer, kateri se bo vršil v klubovi sobi hotela „Pri slonu“.

— (Nove šole.) Deželni šolski svet je sporazumno z deželnim odborom ustanovil nastopne nove šole: jednorazrednice s slovenskim učnim jezikom v Hrvatskem Brodu in v Telečjem v krškem okraju, ter v Starem Vinkelju in v Črnem potoku v kočevskem okraju; jednorazrednico z dvema oddelkoma z nemškim oziroma slovenskim učnim jezikom v Travi v kočevskem okraju; dvo-razrednico s slovenskim učnim jezikom v Trbiji pri Škofjiloki, katera šola se pa bo odprla, kadar bo gotovo novo šolsko poslopje; jednorazrednico s slovenskim učnim jezikom v Lešah pri Mošnjah v kranjskem okraju in jednorazrednico s slovenskim učnim jezikom v Koprivniku v radovljiškem okraju.

— (Pekovska in kolačarska zadruga Ljubljanska) ima svoj občni zbor v nedeljo dne 23. aprila ob 10. uri dopoldne v mestni dvorani. Na dnevnem redu je račun, volitve in posamezni nasveti.

— (Prvi maj) bodo praznovali Ljubljanski delavci z ljudskim shodom, kateri se bo vršil v ponedeljek dne 1. maja ob 9. uri dopoldne v steklenem salonu kazinske restavracije. Na dnevnem redu je: 1.) Osemurni delavnik; 2.) občna volilna pravica. Popoldne je prijateljska zabava v gostilni „Pri združenju“ v Spodnji Šiški.

— (Stari denar.) Vsled zakona z dne 24. marca 1893. l., kateri je bil objavljen v državnem zakoniku št. 42 iz l. 1893, vzame se iz prometa deželni srebrni denar po dva goldinarja in po četrt goldinarja. Ker bi ljudje bili po nepotrebnem oškodovani, če bi zamudili termin, ki je določen na dan 31. julija 1893. l., opozarjamo svoje čitatelje iz nova, da bodo stari denar po tem terminu vzprejemale le še privatne menjalnice, in sicer k večjemu le za dve tretjini dosedanje vrednosti, javne blagajne pa nikakor ne več. Ker hranijo zlasti kmetski ljudje še mnogo takega denarja, bi si posebno učitelji in duhovniki pridobili lepo in resnično zaslugo, če bi ljudi opozarjali, naj zamenjajo stari srebrni denar, dokler ima še polno vrednost.

— (Velik požar.) Včeraj zvečer proti 9. uri bil je videti z Dunajske ceste velik žar proti Kamniku. Gorelo je, kakor se poroča, v Tupalčah v Kamniškem okraju in je baje zgorelo 12 hiš in več gospodarskih poslopij. Z Ljubljanskega grada se je ogenj videl precej dobro.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske.) Od 9. do 15. aprila je bilo novorojencev 14 (= 22.88%), umrlih 24 (= 39.52%), mej temi je umrlo za jetiko 7, za vnetjem soplnih organov 2, vsled mrtvo-uda 1, vsled starostne oslabelosti 2, za različnimi boleznimi 12. Tujci so bili 3 (= 12.5%), iz zavodov 5 (= 20.8%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za škrlatino 1, za vratico 1.

— (Gozdni požari.) Velika suša, ki traje že dlje časa, pospešuje gozdne požare, ki se ponavljajo skoro dan za dnevom. Dne 14. t. m. zgorelo je posestniki Urši Zagorec v Drči v Kostanjeviškem okraju več oral gozda. Dne 15. t. m. zgorelo je v gozdu „Jblanšek“ v Črauski občini posestniku Jan. Vilfanu in sosedom kakih 10 oralov gozda in znaša škoda okolu 700 gld. Isti dan gorelo je v gozdu Mlaka pri Železnikih. Škoda ni znatna. V Podmilju v Kamniškem okraju zgorelo je kakih 50 oralov gozda in znaša škoda okolu 100 gld. Večinoma nastali so požari vsled neprevidnega ravnanja delavcev ali pa po otrocih.

— (Samomor.) V Leskovcu pri Šmartnu končal je v nedeljo 76letni Jakob Povše svoje življenje na nenavaden način. Najprej je užgal dinamično patrono; ta je eksplodirala, pobila šipe v oknih in unela samomorilčevo obleko, starega, življenja sitega moža pa je le ranila, vsled česar se je ta še dvakrat zabodel. Ljudje so hitro pogasili ogenj. Pod streho je samomorilec vrgel tudi tlečo gobo, iz česar se sklepa, da je hotel bišo zažgati. Povše je vsled prizadetih si ran dve uri potem umrl.

— (Potrjena volitev.) Cesar je potrdil volitev Franca Dietingerja načelnikom in Ivana Kressnigga načelnikom namestnikom okrajnega zastopa marenbreškega.

— (Nesreča.) Dne 15. t. m. eksplodiralo je v vojašnici v Radgoni kakih 20—30 kilogramov smodnika, ki je bil v municijskem vozu 1. baterije 6. divizije. Ranjenih je bilo pet topničarjev, ki so ravno umivali voz. Trije so težko ranjeni, dva pa lahko. Mnogo stekel v oknih vojašnice in bližnjih hiš je zdrobljenih. Pok je bil tako silen, da se je čul po vsem mestu in je prouzročil velik strah mej prebivalstvom.

— (Volilna shoda v Tržaški okolici) skliče politično društvo „Edinost“ v nedeljo dne 23. in dne 30. t. m. za I. okraj. Prvi bode v Šklednju v gostilni g. Jož. Sancina ob 4. uri popoldne. Gosp. dr. Sancin, bivši poslanec tega okraja bode poročal o svojem delovanju v minulih treh letih. Drugi shod bode pri sv. Mariji Magdaleni dolnji. Kraj in ura se še določita. Tudi pri tem shodu bode poročal g. dr. Sancin. Glede na važnost volitev je želeli, da se volilci pravobitno udeleže teh dveh shodov.

— (Ljudski shod v Trstu) bode zopet v nedeljo dne 23. t. m. dopoldne ob 10. uri v salonu gostilne „Al giardinetto Rossetti“. Razgovarjalo se bode v slovenskem jeziku o položaji delavcev in o praznovanju 1. majnika.

— (Sokolski večer „Tržaškega Sokola“) privabil je minulo nedeljo prav odlično slovensko in hrvatsko občinstvo v prostore Tržaške čitalnice. Navzoči drž. poslanec Spinčić se je od vseh strani pozdravljaj prav pristrčno. Pevski zbor „Slov. pev. društva“ in tamburaški zbor „Sokola“ sta izvrševala prav vrlo vspešno. Igra „V spanji“ se je predstavljala povojno. V soloprizorih in kupletih pa je vzbujal mnogo smeha in veselosti izborni komik g. Borovščakov in ožigosal s perečo satiro nekatere dogodke iz javnega življenja Tržaškega.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) ima svoj občni zbor v nedeljo dne 23. t. m. ob 4. uri popoldne z običajnim dnevnim redom. Vršile se bodo tudi razne volitve odbora, preglednikov računov in dveh udov razsodišča.

— (Slovensko petje v Tržaški okolici.) „Edinosti“ se poroča skoro neverjetna vest, da je bilo zatoženih v sv. Križu nič manj nego 24 mladeničev le zaradi tega, ker so peli slovenske pesmi. Pozvani so baje k dotičnemu okrajnemu načelniku na izpraševanje. Se ve, da se bode skušala zaviti vsa stvar drugače, ker tega se tudi Laboni vender ne upajo povedati kar brez ovinkov, da Slovenec ne bi smel prepevati na svoji domači zemlji svojih pesmi. Radovedni smo res na daljina pojasnila o tej zadevi.

— (Društvo „surkašev“.) Več hrvatskih duhovnikov dogovorilo se je na zasobnem shodu, da bodo odslej nosili modre surke s črnimi vrvicami. Te surke naj bodo znak opozicijskega mišljenja. Surkaši se snidejo po dogovoru v Zagrebu dne 30. t. m. drugi pa v Samoboru in pozneje v raznih krajih hrvatskih, koder se porazumejo.

— („Hrvatski pjevački savez“) ali zveza pevskih društev hrvatskih bode imel letos svoj shod v Karlovcu o binkoštnih praznikih in sicer bode skupni koncert pevskih društev v „Zorinem domu“ in glavna skupščina.

— (Razpisani službi.) V področji politične uprave vojvodine Kranjske izpraznjeno je mesto okrajnega komisarja z dohodki IX. čin. razreda. Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje je poslati do dne 4. maja deželnemu predsedstvu v Ljubljani. — Pri okrajnem sodišči v Gornjem Gradu, eventuelno pri kakem drugem okrajnem sodišči je razpisano mesto okrajnega sodnika. Prošnje do 5. maja pri predsedstvu okrožnega sodišča v Celji.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. aprila.

Deželni zbori.

Danes se snidejo deželni zbori kranjski, goriški, dolnjeavstrijski, gorenjeavstrijski, predarlški in bukovinski. Posebno zanimiv je nasvet, s katerim se bo baviti deželni zbor dolnjeavstrijski. O svojem času se je predlagalo, naj se znova uvede kategorija zdravnikov ali ranocelnikov, ker pa z ozirom na napredujočo znanost ni upati, da se to zgodi, nasvetuje deželni odbor, da se v manjših mestih po deželi ustanovi medicinske fakultete. V vladnih krogih se ta predlog sodi jako ugodno, naglašajo se samo, da bi veljala taka ustanovitev ogromno denarjev.

Češke stranke.

Ker je klub veleposestnikov tako zavito odgovoril na povabilo mladočeške stranke radi skupne konference, se je mislilo, da je s tem vsa stvar končana. Mladočehi pa bočejo prisiliti veleposestnike, da se jasno izrečejo o narodnem delu svojega programa in so zategadelj ustrezaje izrekli želji formulirati konkretna vprašanja, s katerimi bi se bilo baviti konferenci. Ta vprašanja so: od Mladočehov stavljeni predlog glede adrese na cesarja in kralja, predlog o izvršitvi narodne ravnopravnosti v šoli in pa punktske predloge. Veleposestniki se gotovo ne bodo hoteli posvetovati o teh rečeh skupno s Storočehi in Mladočehi, ker nečejo z njimi solidarno postopati, a na pismo bodo morali vsakako odgovoriti in iz tega se bo dalo dokazati, v koliko so veleposestniki se oddaljili od narodnega programa.

Volitev v Zagrebu.

Danes se vrši deželnozborska volitev v tretjem Zagreškem volilnem okraju. Kandidat zedinjene opozicije je dr. Amruš, prejšnji župan Zagrebski, madjaronska stranka pa kandidira ex-pravaša in se danega vladnega privrženca, rektorja dr. Pliverića. Borba bo jako huda, kajti obe stranki napevata vse sile za dotičnega kandidata. Z ozirom na to, da voli v tem okraju jako mnogo uradnikov, ki vedno glasujejo za vladnega kandidata, bi se moglo lahko primeriti, da zmaga licitant svojega prepričanja dr. Pliverić.

Manje države.

Razmere v Srbiji.

Garašanin je v svojem glasilu „Videlu“ objavil članek, kjer pravi, da so vse stranke dolžne žrtvovati koristi domovine svoje strankarske interese in da bodo zato naprednjaki sedanje ministerstvo lojalno podpirali, dokler bo to izključno delovalo za interese domovine. — Liberalna stranka je objavila manifest, v katerem pravi, da priznava novi položaj kot zakonit tudi razpust skupščine, ne pa način, kako je novo ministerstvo prevzelo upravo. Ta manifest kaže, kako pobiti so liberalci. Ristič misli zapustiti Belgrad in se naseliti ali v Zagrebu ali v Švici, Ribarac je že v Novem Sadu. — Inozemski poslaniki so že skoro vsi dobili akreditiva in je izročili kralju.

Revolucija v Belgiji.

Čim je zbornica vzprejela Nyssenov predlog o splošni volilski pravici, ponehali so vsi delavski izgredi. Voditelji socialistov so pozvali pristase, naj opuste štrajk in ponekod se je to tudi že zgodilo. Zadnje ure predno je zbornica pod utisom naraščajoče revolucije vzprejela predlog o splošnem volilskem pravu, bili so v raznih mestih še krvavi izgredi. Anarhisti razstrelili so pri Ougréeju velik most. Eksplozija je bila tolika, da se je več milj v okolici vse treslo. V Arendocku ukradli so anarhisti več kilogramov dinamita, na srečo so jih redarji še zadržali, predno so mogli zapustiti mesto. Te in druge jednake dogodbe so pač evidenten dokaz, kako nujno je bilo potrebno, da je zbornica votirala splošno volilsko pravo. V sled tega je seveda klerikalna stranka pokopana, ostal bo le nanjo spomin, da je iz gospodstva željaosti provocirala krvavo delavsko revolucijo.

Home-rule.

Jutri, v petek, se bo vršilo glasovanje o drugem čitanju irske predloge. Opozicija bo vse moči zastavila, da dokaže pred svetom nevarnost te predloge in je zato najodličnejše svoje govornike, med njimi lorda Balfourja pooblastila, da precizira njeno stališče. Govorniška borba bo vsekako zelo zanimljiva, četudi ni dvomiti o izidu glasovanja, ker bodo navzočni vsi poslanci razen jednega bolnega člana Gladstoneovega kluba. Čim bo izvršeno drugo čitanje, odstavila se bo home rule predloga raz dnevni red, ker se bo zbornica potem bavila z drž. proračunom in šele po njega rešitvi začel se bo odločilni boj za home-rule.

Dopisi.

Z Bleda, 18. aprila. [Izv. dop.] (Še jedenkrat naše jezero.*) Slovenski svet se gotovo

* Vzprejeli smo rade volje tudi to protijavno slavne občinskega predstojništva, a ker se nam o najnovejšem stadiju te komplicirane zadeve ni bilo moči povsem točno informirati, zategadelj prepuščati moramo odgovornost za vsebino tega dopisa, v kolikor je to po zakonu sploh dovoljeno, slavnemu občinskemu predstojništvu na Bledu. Uredništvo.

ni malo čudil, ko je pretečeno soboto hkrati čital oficijelno opravičbo tistega gospoda, ki se šteje za neomejenega gospodarja Bleškega jezera. Ker je bila ost tistega odprtega pisma naperjena v prvi vrsti proti podpisnemu občinskemu predstojništvu, dovoljeno naj bode tudi nam da opravičimo svoje gosp. nasprotniku (žal, da ga moramo tako imenovati!) toli neprijetno postopanje. Slovensko občinstvo naj jasno gleda v tej zadevi.

Kdo pa je pravo za pravo gospod Adolf Muhr? Onim, kateri tega ne vedo, bodi povedano, da je gosp. Adolf Muhr tisti, ki skoro v vseh Dunajskih listih celo zimo oglje, coaks in drva na prodaj ponuja, iz česar smo opravičeni sklepati, da je on trgovec z ogljem in drvi, — in da je vrhu tega po leti in po zimski veliki pesestnik na Kranjskem in kot Bleški grajščak — naslednik Brižinskih knezovskofov.

V tej svoji poslednji lastnosti, ki bi bila menda vsakemu zemljanu prav prijetna, pa se je sprl s tradicijami, v sled katerih so smatrali — vsaj do sedaj — vsi ljudje Bleško jezero javnimi vodnimi cestami in je tudi tako rabili, s tem, da je izjavil in izjaviti dal po nedvomljivih dejstvih, da bodi nadaljina poraba njegovega Bleškega jezera odvisna le od njegove suverene volje in pa od primerne odškodnine.

So pa ljudje in mej temi tudi žalibog podpisano občinsko predstojništvo, katerim opravičenost do take izjave nikakor neče v glavo.

Občinsko predstojništvo je opustilo torej ugoditi želji gosp. Adolfa Muhra in pripraviti Mlinske kmetiče k temu, da bi podpisali reverze, s katerimi se obvežejo, gospodu Muhru in njegovim pravnim naslednikom za dovoljenje vožnje po jezeru plačevati na leto po 5 kr. najemščine od čolna proti obema strankama pristojeci polletni odpovedi.

To se je zgodilo v decembru l. l. in takrat ostalo je občinsko predstojništvo v tej zadevi še pasivno.

Ko so pa letošnjo pomlad v mičnih odmorih po odvetniku prihajala svarila z nedvomljivimi grožnjami na posamezne posestnike vil in hotelov, ki naj bi podpisali slične reverze in se je bilo bati, da se vsuje potem cela ploha takih reverzov na vse interese Bleškega jezera, sklicala je občina shod v občinsko pisarno in razjasnila občanom po gosp. Muhru provzročeni novi položaj. Zborovalci so izjavili, da je bila komunikacija na Bleškem jezeru iz pradavnih časov prosta, javna in brezplačna, da je ta prostost prometa za Bled bistvena potreba in da se mora nakana gosp. A. Muhra z vsemi zakonitimi sredstvi pobijati in da se mora to tudi po časniki razglasiti, ker Bled današnji dan ni samo lokalne važnosti, ampak je imenito kranjsko in avstrijsko alpsko zdravilišče in da torej preti po gosp. Adolf Muhrovih nakanah nevarnost interesom tudi najširših krogov.

Tej manifestaciji odzvalo se je občinsko predstojništvo, iz česar so nastale po časopisih razne male praske, katerim je hotel — kakor se nam zdi — nemilo dirnen Bleški grajščak s svojo manifestacijo „v pojasnilo“ nagel konec storiti.

Toliko za sedaj v informacijo. Ker pa spada Bleško občinsko predstojništvo zopet k onim ljudem — in takih ni baš malo —, ki v tem „pojasnilu“ gospoda Muhra ne najdejo nikakega pojasnila, pač pa „proslavljenje“ samega sebe in ker mora ono nekatere male neresničnosti, ki so se g. Muhru v to pojasnilo ukradle, popraviti, odločilo se je neolens volens gosp. Muhrovemu „pojasnilu“ popravek nasproti postaviti.

Pred vsem potrjuje občinsko predstojništvo spričevalo, katero si je gosp. Muhr izdal, s priznanjavredno objektivnostjo o svojem vedenju, kar brez ugovora.

Saj smo pa tudi pričakovali, da mož, ki je dal na svojo hišo naslikati gesto:

„Mit Herz und Hand
Für's schöne Krainerland!“

ne bo drugače kakor blagohotno, prijazno in pospeševalno nastopil v kranjskem zdravilišču, kjer leži njegovo posestvo, osobito ker upliva prospeh in povzdiga zdravilišča zeló, zeló na povišanje zemljiščne cene.

Nikakor ne bomo torej tajili tega blagohotnega delovanja Bleške grajščine in tudi ne nadalje preiskovali, iz česa je to izviralo in ako je pripovedovala kedaj desnica levici, če je kaj dobrega storila.

Item — mi priznamo — Bled je bil splošno s svojim Muhrom in Muhra s svojim Bledom zadovoljen — skoro celih deset let! In tako bi ostalo bržkone še nadalje, da ni — — —

Toda tu smo dospeli do sporne točke in ton našega popravka mora biti primeren onemu v „pojasnilu“.

Vsekako je res, da je jezerska parcela v kranjski deželni deski osnovni del na ime gosp. A. Muhra vpisane Bleške grajščine in da je torej ta brezdvomno njen zemljeknjižni lastnik. Kako se je to zgodilo, o tem se bo morda še pozneje razpravljalo, toda da je tako, temu gospod Muhr ni kriv. Istotako je res, da ni v deželni deski nikake obtežitve jezerske lasti zaznamovane.

To pa varuje jezerskega lastnika ravno tako malo, kakor § 1500 o. d. z. pred nekaterimi obtežitvami jezerske lastnine, ker se kupec kakega po-

sestva, ki je dejansko izvrševanje priposestovane pravice videl ali pri vsaj nekoliko pažljivosti moral videti, ne more sklicevati na § 1500 o. d. z.

Gospod Muhr pa je, ko je kupil Bleški grad, dobro videl, kako veselo se zibljejo na jezeru ladice in je moral izvedeti, da ni mej njimi niti jedne grajske, temveč da so vse tuje in da nobenemu prejšnjemu grajščaku ni prišlo na mar, dvomiti nad opravičenostjo njih vožnje po jezeru ali pa celó slednjo odvisno storiti od dovoljenja grajščakovega in plačila najemnine.

Z zaupanjem na javne knjige bo dosegel gosp. Muhr gledé teh dejstev istotako malo, kakor ptič noj s peščenim kupom, v kateri vtakne svojo glavo, da bi ušel preteči nevarnosti.

Pa tako je bilo že od nekdaj; po jezeru se je vozil vsak prosto in javno, ne da bi prašal takratnega grajščaka in ne da bi plačal kak davek.

To razmerje obstoji že iz pradavnih časov in je še obstojalo kar je gospod Muhr lastnik gradu.

Za nekaj časa sklicuje se pa ta na neke praktike, katere je on in baje tudi njegov neposredni prednik v posameznih slučajih poskušal. Temu nasproti moramo omeniti, da so bili ti slučaji le pri novonaseljencih ob jezeru in tudi tu večinoma brez zaželjenega uspeha in so torej ti slučaji — gosp. Muhr označuje jih zelo previdno: „Dovolil sem vsakemu, ki me je prosil za to itd.“ — le iz nevednosti dejanskega razmerja izvirajoče izjeme pravila, ki se glasi in se je vedno glasilo: prost, javen promet na jezeru.

To je tudi Bleška grajščina dosedaj molče — (kdor je imel čolne na jezeru, imel jih je neoviran tudi dalje, ne da bi prosil za to) — in izrecno priznala; slednje je storila osobito v zapisniku z dne 18. februarja 1885, št. 67, v katerem je brez vsega priznala, da so občine Zeloče, Mlino, Rečica in Grad opravičeni do služnosti na jezerski parceli.

Neovirani prevažamo še današnji dan pod Muhrom mrljice z Mlinega in sosednih vasij k farni cerkvi čez jezero, in naznani občinsko predstojništvo ljudstvu vsako leto po uradnih razglasilih, kedaj je led na jezeru dovolj močan in kedaj je dovoljeno hoditi in voditi čezanj, na kar začno zamrzneno jezero kot javno prometno pot izdati rabiti pešci, vozovi in sani.

To omenimo k juridičnim izpeljavam gospoda Muhra. O tem, ali ravna občinsko predstojništvo v oči gled takim razmeram nasproti osobnim zahtevam prav, braneč status quo, dosedanjost prostost prometa na Bleškem jezeru v interesu javnosti in zdravilišča, naj sodi vsak nepristranski človek in — v sled tožbe gosp. Muhra — tudi sodišče.

Bleško občinsko predstojništvo pa smatra v takih razmerah kot svojo sveto dolžnost, ravnati tako in ne drugače nasproti postopanju g. Muhra, naj potem zadnje izvira iz katerikoli nagibov.

* * *

Gospod Muhr prizna, da ima kot posestnik jezera moralne obveze napram letovišču. Po njegovih pojasnjevalnih izpeljavah obstajajo te baje v tem, da je pripravljen Mlinskim ladjarjem gledé njihove plovbe s plitvicami dovoliti služnost, katero bi lahko vknjižili pri deželni deski, nadalje da hoče ostalim posestnikom čolnov vožnjo po jezeru dovoliti proti prošnji in plačevanju zakupnine.

Priznati se mora, da se gospod Muhr ni obložil s pretežnimi moralnimi obvezami.

Še meseca decembra preteklega leta zahteval je njegov oskrbnik od posestnikov plitvic na Mlinem in mej temi tudi od cerkvenega predstojništva, da priznajo, da samo potom z akupa proti letni zakupnini 5 kr. od čolna in proti pololetni odpovedi zakupa s svojimi plitvicami po jezeru vozijo in romarje prevažajo. V svojem pojasnilu pa jim nenadoma celo dovoli služnost s pravico vknjižbe, ne da bi ga kdo vprašal ali naprosil.

To značilno predruženje njegovega mnenja pa ima svoj vzrok v tem, da si želi gospod Muhr pridobiti posestnike plitvic kot zaveznike proti posestnikom čolnov s podladijem (Kielboote).

V tem smislu pričelo je tudi grajsko oskrbnništvo pred nekaterimi tedni pri čolnarjih na Mlinem jako tiho delovati in agitovati, da bi se jih moglo v potrebnem slučaju porabiti proti posestnikom vil in hotelov. To prizadevanje pa je ostalo do sedaj brezuspešno v sled treznega mišljenja in prepričanja posestnikov v Mlinem, katerim je popolnoma jasno, da ne potrebujejo nikakega dovoljenja in nikakega priznanja služnosti od gospoda grajščaka za vožnjo s plitvicami.

Drugi udeleženci — domačini kakor tuji — pa dobro vedo ceniti velikodušnost Bleškega grajščaka, s katero si nalaga moralno obvezo, in bodo v sled tega tudi do skrajnosti vztrajali v boju proti njegovim zahtevam.

Gospod Muhr trdi, da ga nekaj tednov sem napadajo ostro pisani časnikarski članki, da se uporablja neverjetna sredstva proti njemu in odklanja vso krivdo na one, ki bajé drzno rušijo dosedanje nekaljeni in prijateljski sporazum mej njim in mej Blejci, ako bode prisiljen razliti polno časo svoje jeze nad ubogo letovišče.

Razne vesti.

* (Distančna ježa iz Bihača v Serajevo.) se bode vršila dne 25. julija. Vsa pot dolga je 288 kilometrov. Jezdilo se bode na konjih, rojenih v Bosni in Hercegovini, domačega plemena in potomci bosensko-hercegovskih državnih žebcev in domačih kobil. Cesar podaril je prvo darilo 12 000 kron za konja, ki bode v najkrajšem času prišel do cilja. Bosensko-hercegovska deželna vlada da tri darila z 4000, 2000 in 1000 kron za tri po prvem najboljše konje in poleg tega še šest daril po 600 kron. Oglašati se je do dne 1. junija. Cilj bode depôt državnih žebcev v Serajevo.

* (Žrtve igralske strasti.) V hotelu na Monte Carlu, kjer je zloglasno igrališče, ustrelili sta se te dni dve mladi lepi dami iz Francoske, ker sta v igri izgubili vse svoje imetje, znašajoče nad 200 000 frankov. Policija neče izdati imen nesrečnih igralč, boječ se večjega škandala.

* (Poskušen umor.) V Lipsku napadel je dvajsetletni živinski kupčevalec Lieben v neki javni hiši vlačugo Cecilijo Fischer, ji s kladvom prebil lobanjo in jo potem hotel zadaviti. Vzlic temu se je dekletu posrečilo, da je uteklo v drugo sobo. Napadalec se je hotel usmrtiti in se je ustrelil dvakrat v glavo, a se ni dobro zadel. Sodi se, da je napadalec nameraval napadeno dekle oropati.

* (Nov potres na otoku Zante.) Zadnje dni ponovili so se potresi na otoku Zante, ki je že toliko škode trpel pri prvem potresu. Zrušilo se je mnogo hiš. Mrtvih je 50 oseb, nad 100 pa težko ranjenih.

* (Barve žalosti pri raznih narodih.) Raznovratne so barve, s katerimi izražajo različni narodi žalost. Sirci nosijo v znak žalovanja modro opravo, s čimer hočejo izraziti, da so duše pokojnikov šle v nebesa. Črnci tugujejo v sivih oblekah, ker je siva zemlja, v katero pokopavajo mrtve. Misirci žalujejo v temnozolti barvi, kakoršno ima zvenelo listje. Japoncem je bela barva, ki pomeni žalost; z njo označujejo nedolžnost pokojnikovo. Naša črna žalobna barva znači izgubo svetla, življenja in vsake radosti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. aprila. Državno sodišče je na pritožbo bivšega župana Liberškega Schückerja in bivšega podžupana Liberškega Pradeja radi kršitve po ustavi zajamčene volilske pravice spoznalo za pravo, da se z izločitvijo pritožiteljev iz imenika volilcev ni kršil zakon.

Praga 20. aprila. Poslanec Richter interpeliral radi dogodeb v Kolínu, trdeč, da so bile nalašč uprizorjene in pripravljene, ter vprašal vlado, ali hoče varovati židovsko prebivalstvo. — Namestnik odgovoril na interpelacijo Toužinský-Grégr radi rešitve od Praške občine podane spomenice gledé dogodeb v dež. šolskem svetu izjavljajoč, da interpelaciji dodani promemorij ni identičen z mestne občine spomenico, s katero se je kritikovalo postopanje dež. šolskega sveta, v kar ni občina upravičena. Da je občina samo dejanski popisala razmere nemškega šolstva v Pragi, bi se bila njena spomenica temeljito uvaževala. Namestnik rekel nadalje, da v dež. šolskem svetu ni bilo govora o ravnateljstvih napadih na mestno občino, v katerih se jej je očitala nenaklonjenost in celo mržnja napram nemškemu šolstvu, pač pa so bile izrečene podobne besede. Z ozirom na posebne razmere v Pragi se ni čuditi, če se kritikuje postopanje občine z nekoliko bolj rezkimi besedami. Namestnik končno apeliral na Praški občinski zastop, priporočujoč mu, naj deluje v zmislu humanitete in spravljivosti in naj ne gledé na politične in narodne divergence pospešuje šolstvo.

Lvov 20. aprila. Okrajno glavarstvo v Kocmanu naznanilo bukovinski deželni vladi, da sta v Onutu dve osebi za azijsko kolero umrli, v Novih Mamajovcih pa dve osebi oboleli.

Beligrad 20. aprila. Metropolit Mihael misli odstopiti in se na Rusko preseliti, da se tako izogne umirovljenju. Nekateri liberalni voditelji so odločno zoper to, da prevzame Ristić vodstvo stranke.

Rim 20. aprila. Včeraj popoldne dospel nadvojvoda Rainer in bil jako slovesno vzprejet.

Bruselj 20. aprila. Skoro vsi delavci so ustavili štrajk in začeli zopet delati. V nedeljo priredé delavci v praznovanje svoje zmage posebno slavnost.

Listnica uredništva.

Slavna čitalnica v Črnomlju: Vi se pritožujete, da Vam naš list ne prihaja več, akoravno je naročnina plačana. Evo Vam uzrok! Slavnostna številka z dne 1. aprila, adresirana na Vaše društvo, vrnila se je našemu upravnistvu s pripombo: „Se ne sprejme. Retour!“ Z isto pripombo vrnilo so se nam tudi še tri prihodnje številke in stoprav tedaj je upravnistvo list ustavilo. Podpis pod tisto pripombo se ni dal čitati. — Resnico tega moral bo Vam potrditi tudi Vaš poštni urad. — Ker sedaj iz Vaše reklamacije razvidimo, da se je nek neznan poštenjakovič najbrže iz politične strasti drznil mistifikovati Vas in nas, kar se sicer našemu listu, zlasti pa „Rodoljubu“ pogostoma dogaja, prosimo Vas, da dotičnika zasledite ter naznanite tudi nam. Dotičnih zavitev naša ekspedicija žalibog ni hranila, a po našem mnenju se bo dalo na Črnomeljski pošti poizvedeti, komu se je list za čitalnico izročil in kdo ga je vrnil. Brez zamere torej!

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. aprila	7. zjutraj	741.1 mm.	1.6° C	sl. sev.	jasno	
	2. popol.	738.7 mm.	15.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.7 mm.	9.2° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 8.8°, za 0.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20 aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.60	98.60
Srebrna renta	98.80	98.20
Zlata renta	117.40	117.35
4% kronska renta	96.75	96.85
Akcije narodne banke	989.—	989.—
Kreditne akcije	345.—	345.75
London	122.20	122.20
Srebro	—	—
Napol.	9.70 1/2	9.70 1/2
C. kr. cekini	5.78	5.78
Nemške marke	59.75	59.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	197
Ogerska zlata renta 4%	115	75
Ogerska papirna renta 5%	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	129
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	60
Kreditne srečke	100 gld.	201
Rudolfove srečke	10	—
Akcije anglo-avst. banke	200	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	271	—

Solnčnike

le najboljše kakovosti priporoča v veliki izbiri in po nizkih cenah

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov

(331-7)

v Ljubljani,

Mestni trg št. 15.

Tujci:

19. aprila.

Pri Maličci: Lafite, Raap, Schwarz, Vinzel, Handl, Günther, Kritsch z Dunaja. — Münk, Kleinoch iz Brna. — Oswald, Tomitsch iz Kočevja. — Klemperer, Hoffman iz Prage. — Smolars, Carnich iz Trsta. — Dr. Voves iz Rudolfovega. — Gieher iz Radeč. — Schneller iz Pulja. — Pfeifer s Krškega. — Višnikar iz Ribnice. — Pl. Puttig iz Beljaka. — Schmidt iz Gradca. — Saitz iz Opatije. — Rother iz Linca.

Pri Slonci: Nedelković, Fischer, Marklovsky, Mon-schein, Strasser, Weltman, Löwenstein, Tilsch, Rievel, Albrecht, Kohn z Dunaja. — Walther iz Celovca. — Hilben iz Monakovoga. — Reiman, Zach, Neuman, Krenn iz Gradca. — Tomšič iz Ilir. Bistrice. — Hafner iz Zagorja.

Pri avstrijskem cesarju: Bobnar iz Gradca.

Pri južnem kolodvoru: Musina z Dunaja. — Ortolani iz Trsta.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejevica, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 08 „ popoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12-84)

! Mošt !

Ne kupujte inozemskih receptov za mošt, ker so predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo

domačo pijačo

naj se potruži k

Ivanu Sajovitz-u

v Gradcu, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“,

tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovnjak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda Ivana Sajovitz-a, so isti z njegovim receptom za napravljanje mošta jako zadovoljni, ker dobé za majhen denar izboren mošt. (422-1)

Nogovice

in kratke nogovice

za gospé, deklice, gospode in dečke, zajamčeno najboljše proizvod, po najnižjih cenah pri (390)

J. S. BENEDIKTU v Ljubljani.

Kamnik na Kranjskem, postaja državne železnice. — Vestro, individ. zdravljenje pod vodstvom specialnega zdravnika, ki je tokom poslednjih 3 let dosegel najboljše uspehe. Zdravišče je odprto od 1. maja do 15. oktobra. Ilustrovani slovenski in nemški prospekti se dobivajo pri Ig. pl. Kleinmayr-ju & Fed. Bamberg-u v Ljubljani, natančnejša pojasnila podaja zdr. iško vodstvo. (391-1)

V mali dvorani v „Tonhalle“.

Vsak dan

razstava velike astronomične svetovne ure.

Predava se o tem zanimivem umetnem delu točno v nastopnih urah: dopoldne ob 10. in ob 11. uri; popoldne ob 3., 4., 5 in 6. uri.

Ustopenina:

I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr. — Otroci, kakor tudi vojaki do narednika plačajo polovico. (385-7)

v posameznih kosih po 8 kr.

služi za takojšnje prirejanje izborne močne juhe. Priporoča ga najbolje J. Buzzolini. (21)

MESNI EKSTRAKT MAGGI-JEV